

MILJØMINISTERIET

Departementet

J.nr. M 3034-0036

Den 30. maj 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 94 (alm. del)
stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 29. april 2005.

Spørgsmål nr. 94:

Ministeren bedes kommentere artikel "Intet alternativ til at ophugge skibe i Indien" fra Ingeniøren den 29. april 2005.

Svar:

Jeg ser de to verserende danske sager som en bekræftelse af artiklens pointe. Det svært at drive en ophugningsindustri i Europa i konkurrence med den asiatiske ophugningsindustri. For lande som Indien, Kina og Bangladesh giver værfterne mange arbejdspladser, og der er i disse lande et stort behov for de råvarer, som skibene er bygget af.

Dette gør det – i mangel af en tilstrækkelig håndfast international regulering - nærmest umuligt at hindre at skibene i sidste ende havner på en strand i Indien eller Bangladesh, som også understreget i artiklen.

Det er derfor klart, at der er behov for mere håndfaste internationale regler på dette område for at kunne styre eksporten af skibe til ophugning til en miljømæssig forsvarlig behandling.

Vi må imidlertid ikke glemme, at EU's transportforordning og Basel Konventionen ikke forbyder eksport af skibe til skrotning, hvis skibene er tømt for det farlige affald. Hvis skibene ikke rummer farligt affald, er der ikke med de nuværende regler mulighed for at forbyde ophugning i Kina, Indien eller Bangladesh. Samtidig vil, der som artiklen slår fast, fortsat være en eksport af skrotfærger indeholdende farligt affald fra ikke-OECD-lande til disse særlige ophugningsstrande i bl.a. Indien. Vi skal derfor også fortsat internationalt skubbe på, for at få stillet krav om, at skibe kun kan ophugges på steder, som kan sikre miljømæssig og en arbejdsmiljømæssig forsvarlig ophugning.